

TERRITORI

El Catalunya Sud, hub tecnològic i teletreball

L'alcalde de Tortosa, Meritxell Roigé, presentava fa pocs dies el Pla estratègic de la ciutat per a la dècada 2021-2030, que ha estat elaborat pel Campus Terres de l'Ebre de la Universitat Rovira i Virgili. És una bona eina que marca objectius i línies d'acció, permetent prioritzar activitats i inversions públiques, a més de servir com a horitzó per a la mateixa ciutadania si

desitja ser protagonista activa en el desenvolupament econòmic i la transformació social.

Un primer element positiu és que un Pla estratègic planteja una visió a llarg termini, en aquest cas 10 anys, quan els polítics acostumen a funcionar basant-se en períodes curts, marcats per les eleccions. Dels diversos objectius proposats al Pla en centre en un d'ells,

la conversió del polígon Catalunya Sud en un hub tecnològic, especialment en el camp alimentari. És a dir, una concentració empresarial en la qual les empreses tenen una certa relació tecnològica. És una fita important, a la vegada difícil i engrescadora. Si s'aconsegueix, segurament significaria la més important de les revolucions econòmiques a la zona, no només per a Tortosa i L'Aldea, les més directament implicades, sinó per a tot el Baix Ebre i el Montsià. Omplir aquell polígon d'empreses modernes amb alta tecnologia implicaria milers de llocs de treball, bona part d'ells d'alta qualificació. No és un objectiu fàcil, però tampoc inassolible. Un primer detall: el polígon està molt ben situat, a la vora de l'autopista AP-7 i de l'autovia Tortosa-L'Aldea, i molt a prop de la línia ferroviària Barcelona-València-Andalusia (i del futur Eix Mediterrani) i de la carretera nacional 340. I, si es fes, a tocar també de l'autopista A-7. Hem oblidat una mica, a més, que aquesta zona és gairebé equidistant de Barcelona, València i Saragossa, i no llunyana de l'àrea industrial de Tarragona. Una ubicació valuosa si se sap capitalitzar.

Un altre aspecte és que la major part del terreny d'aquest gran polígon és pla, no requerint a les empreses grans obres ni despeses d'adequació, i que, si calgués, els accessos podrien ser encara millorats amb entrades i sortides des d'altres parts. Per la seva ubicació, per una altra banda, no ha de resultar difi-

cil l'arribada de serveis com fibra òptica, gas, aigua, etc.

Desenvolupar el polígon cap a un hub tecnològic exigirà iniciativa, no simplement esperar a si alguna empresa de fora es decideix a invertir allí. Entenc que els ajuntaments, juntament amb la Cambra de Comerç, organitzacions empresarials i altres forces vives de la zona, a més d'autoritats superiors, han de traçar un pla per activar els contactes amb inversors i amb plataformes de suport i finançament de les empreses, i de forma especial amb les que ajuden a les empreses emergents.

Des d'una perspectiva diferent, i sense relació directa amb l'anterior, s'ha produït a escala global un altre fenomen amb conseqüències econòmiques. La pandèmia ha accentuat el teletreball, que en molts aspectes ve per a quedar-se. Moltes persones no requereixen desplaçar-se cada dia al centre de treball, sinó fer-ho només un cop a la setmana o fins i tot menys. La situació derivada de la covid no es mantindrà per sempre i una part del treball presencial tornarà, però ja s'ha posat en evidència la tendència a la fuga de gent de les grans ciutats, en el cas català de Barcelona, cap a poblacions més petites. Els empadronats a la Ciutat Comtal han baixat en uns mesos en més de 13.000, sense comptar morts per pandèmia, i una enquesta recent assenyalava que el 30 per cent dels ciutadans de Barcelona voldrien marxar

Daniel Arasa

de la ciutat si els fos possible. A banda d'altres inconvenients, l'elevadíssim cost de l'habitatge és determinant. Els que se'n van són, sobretot, joves. El teletreball facilita el canvi de residència.

Les ciutats mitjanes que se sàpiguen convertir en pols d'atracció dels que volen marxar de les capitals tenen grans possibilitats que hi vagi gent. Estem lluny de Barcelona per absorbir la part més important, però si es treballa no seran pocs els que vinguin a les Terres de l'Ebre. Poden anar alguns a pobles petits, però excepte aquells entusiastes del camp, els fugitius de la gran ciutat prefereixen normalment poblacions de certa dimensió on puguin portar els seus fills a centres educatius, disposar d'hospital proper, comerç de nivell acceptable i altres serveis. Un hub tecnològic de certa potència com el proposat pel Catalunya Sud pot ser un atractiu per a joves professionals de la gran ciutat. Sense els problemes d'aquesta poden assolir millor qualitat de vida, i, a la vegada, si hi ha teixit empresarial, poden mantenir perspectives de promoció. Treballar en tot plegat pot significar capgirar una situació de retrocés de la zona per una altra de fort desenvolupament.

EL DIBUIX DE LA SETMANA

per Jokin Moya

By Jokin
THO DIEN ELS PETITS CORSARIS
2016-2021, cinc anys dibuixant cabories al Setmanari l'Ebre